

GAZETA TRANSILVANIEI.

ANUL LVIII

„Gazeta” ieșe în săptămânul.

Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 12 fl., pe șase luni
6 fl., pe trei luni 3 fl.
N-rii de Duminică 2 fl. pe an.
Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 franci, pe șase
luni 20 fr., pe trei luni 10 fr.
N-rii de Duminică 8 franci.
Se prenumără la toate oficiile
postale din țară și din afară
și la ad. colectorilor.

Abonamentul pentru Brașov
administratiunea, piața mare,
Târgul Inului Nr. 30 etajul
I.: pe un an 10 fl., pe șase
luni 5 fl., pe trei luni 2 fl. 50 cr.
Cu dusul în casă: Pe un an
12 fl., pe șase luni 6 fl., pe trei luni
3 fl. Un exemplar 5 cr. v. a.
său 15 bani. Atât abonamen-
tele cât și inserțiunile sunt
a se plăti înainte.

Nr. 208.

Brașov, Mercuri, 20 Septembrie (2 Octombrie)

1895.

Inaugurarea podului de peste Dunăre.

București, 16 (28) Septembrie.

C'un interes încordat și cu multă
mândrie a așteptat totă suflarea ro-
mânească importantul eveniment al
deschiderii uriașului pod de peste
Dunăre.

Și au fost juste și legitime acest
interes și această mândrie, căci am
vădit alaltăieri la un nou triumf al
României, de astă-dată pe calea
tehnică a progresului și a științei.

Dina de 14 (26) Septembrie 1895
dat dovadă lumii, că România,
victorioasă în război, scie să fiă tare
neînfrântă și în împlinirea chi-
nării sale culturale și civilizatoare la
partea Orientului.

Cuvintele, cu care Regele Carol
încheiat memorabilul său discurs,
sunt la banchetul festiv dela Cer-
navoda, consacreză viu și puternic
acest triumf al României, „al căreia
sânt nimeni nu-l mai poate opri în
cursul mării și al propășirii”.

Orice descriere a decursului
mării serbării de alaltăieri va da
numai o palidă iconă a ideilor și
sentimentelor, de care patrioții ro-
mâni, în frunte cu Domnitorul, au
fost pătunși în acest moment, când
s-a vădit realizată încă una din as-
pirațiunile lor nobile pentru mărirea
și propășirea țării.

Schițând momentele de căpen-
tărie ale serbării și impresiunile, ce
sunt primit, credem, că vom pute
satisfice cel puțin întru cât-va as-
pirațiunile publicului doritor de a
vedea în ce chip s'a săvârșit această
mărire, unică în felul ei.

Joi des de dimineață au început să
treacă trenurile, cari din București și din
alte celelalte orașe aveau pe vizitatori la

Cernavoda. La 9 ore a plecat din gara dela
Nord trenul accelerat, în care se aflau cei
400 de invitați: Metropolitul cu înaltul
cler, Senatori, și deputați, corpul diplomatic,
înaltii funcționari ai statului, corpul ingi-
neresc, reprezentanții presei etc. Acest tren
a sosit pe la 12 ore la Fetesci, de unde
se începe noua linie ferată cu construcțiile
de artă ale podului de peste Dunăre: adevă-
tă mai întâiu podul de peste Borcea, un braț
al Dunării, de care este legat un viaduct,
având laolaltă o lungime de aproape 1000
metri, apoi lucrările prin baltă cu marele
viaduct în lungime de 1500 metri, și a-
proape de țermul Dunării un alt viaduct de
900 metri, care conduce la pod, în fine
podul propriu zis peste Dunăre, care are
o lungime de 750 metri.

Invitații trecură podul de peste Du-
năre pe jos până la cea din urmă pilă și
își ocupară locurile indicate în program.

Intrarea în pod se face printr'o poartă
monumentală cu două turnulețe architec-
tonic frumos construită. Pe frontispiciul
Porții de intrare este inscripțiunea cu li-
tere de aur uriașe:

Podul Regele Carol I.

Pe de-asupra două medaliōne de bronz
incunjurate de lauri înfățișeză portretele
Regelui și Reginei. Aceste medaliōne
sunt lucrate de sculptorul Hegal. De amândouă
partile se mai ved și armele țării în
bronz.

Porta de eșire pe malul drept dobro-
gean al Dunării este construită asemenea
celei dintăiu și poartă pe frontispiciul ei ins-
cripțiunea:

Făcut sub domnia Regelui Carol I.
1890—1895.

Aici sunt remarcabili cei doi doro-
banți de bronz cu arma în mână, cari sunt
așezați pe laturile dinafară ale Porții, ca
sentințele ale podului. Acești doi Curcari,
de-o mărime colosală, simbolisând gloria
României în războiul dela 1877—78, se ved
de departe. Ei sunt foarte reușiți și exprimă

minunat inteligența, vitejia și ținuta mândră,
dér mai liberă a soldatului român. Statuetele
aceste, cari prezintă adevăratul tip de „Curcan”,
sunt lucrate de distinsul sculptor francez Leon Pilet.

Pe arcada porții, la stânga, e zidită
o tablă comemorativă de bronz, pe care
cu litere de aur se cetesce următoarea ins-
cripțiā:

Inițierea acestui pod a fost votată de Cor-
purile Legiuitoare în anul 1895, președinte al con-
siliului de miniștri fiind

I. C. Brătianu.

Construcțiunea lui, hotărâtă în anul 1889, s'a
inceput în anul 1890 și s'a
terminat
în anul 1895
fiind

Președinti ai consiliului de miniștri
Generalul Gheorghe Manu

și

Lascar Catargiu

car

Miniștrii ai lucrărilor publice

Alexandru Lahovari, Alexandru Marghiloman și
Constantin Olănescu.

Lucrările s'au executat de cătră
Direcțiunea generală a căilor ferate ale
Statului

prin
Compania Fives-Lille din Franța,
fiind

Director general al căilor ferate

Gheorghe I. Duca

car

Autor al proiectului și director al lucrărilor
Anghel Saligny.

Deodată, la ora 1 după amăzi bu-
buitul tunurilor artileriei de pe țerm și a
canonierelor de pe Dunăre, anunță sosirea
trenului regal, care venea direct dela Si-
naia. Suveranii, erau însoțiți de principele
și princessa moștenitoare, apoi de prinții
Leopold și Wilhelm de Hohenzollern, de
principele Bernard și princessa Charlota de
Saxen-Meiningen, apoi de miniștrii și pre-
ședinții corpurilor legiuitoare. La intrarea
podului Majestățile Lor au fost întâmpinate
de d-l inginer Saligny, autorul proiectului

și directorul lucrărilor podului. Trupa mândră
și frumoasă a elevilor școlii de poduri
și șosele, din a căror fețe se reflecta inte-
ligența și spiritul viu al Românului, a for-
mat garda de onore a Regelui în tot de-
cursul serbării.

Majestățile lor au traversat podul pe
jos până la ultimul stâlp, unde erau aștep-
tate de cei invitați. Imediat după acesta a
urmat între salve de tunuri ceremonia așe-
dării ultimului nit de argint, din partea
M. S. Regelui, ca semn, că lucrarea podu-
lui este terminată. Apoi plecară cu toții
spre malul drept. La eșirea de pe pod
Majestățile Lor au fost întâmpinate de șe-
fii autorităților județene și de primarul din
Cernavoda, care le-a oferit pâne și sare.
După aceea merseră într'un chiosc anume
construit, unde au fost primiți de Metro-
politul-Primat și de Episcopul Dunării
de jos.

Aici s'a dat mai întâiu cetire urmă-
torului document de vecinică amintire, care a
fost subscris de Suverani, de principele și
princessa moștenitoare, de Metropolitul-Pri-
mat, președinții corpurilor legiuitoare și de
miniștrii:

Noi Carol I,

Prin grația lui Dumnezeu și voința
națională Rege al României.

În anul mântuirii 1890 am pus piatra
fundamentală a podului menit să împreune
cele două maluri ale Dunărei între Fetesci
și Cernavoda.

După cinci ani de muncă statornică,
Dumnezeu hărăzind Țerei linisce și indes-
tulare, astăzi în a 14-a zi a lunii Septem-
vrie 1895 și al 30-lea an al Domniei mele,
mulțumită rivnei și măestriei inginerilor
români, am trecut pe de-asupra valurilor
celor două brațe ale Dunărei mărățe și am
bătut cel din urmă cuiu, care a încheiat și
sfârșit aceste falnice lucrări, față fiind
Majestatea Sa Regina, Altețele Lor Regale
Principele și Princessa României, iubitul
meu frate, Principele Leopold de Hohenzol-
lern, nepotul meu A. S. Principele ereditar

FOULETONUL „GAZ. TRANS.”

Vinovată.

Novelă de Renée Ghil.
(F i n e.)

D-l Hurtin părăsi violent camera, im-
pingând la o parte cu o mișcare de mână
ce fice sa, care cădă érá-și pe scaunul ei.
El așeză, cum se preâmba cu pași grei
prin salon. Ne mai putându-și stăpâni es-
resinirea feței, umbra încôce și încolo cu
mâinile încrucișate la spate și cu lacrimile
în ochii săi, umflați de durere.

Simțul său de onore avea să supor-
te crâncenă luptă cu nemărginita sa iubire
tată. Înaintea ușei salonului se opri și
se uită într'un album fotografic. De-odată
simțul său se mări, o paloare mortală se
vădit pe fața sa. O femeie cu umerii goi, ca
de marmură albă, îi zîmbea ca o dragălașă
amintire de primă-vară într'o zi de vară
trădătoare.

Ah, ce amezelă înfricoșată ne cuprinde,
când uităm totul și pe noi înși ne! Da, așa
a fost atunci, și pentru-ce ore se ridica din
tononerecul trecutului vina sa, unica, care-l
pășea? O amică a soției sale, cum pôte și
sărmanului său copil, va fi avut de-a face

cu un amic al bărbatului său... El își apasa
dureros mâinile pe frunte. În anticameră se
aușia un șgomot de voci și cu un
gest rugător și plin de desperare apără
Marta.

— Tată, tată! Aici este Andrée! —
Grația! Grația!

Spăriat se apropiă de ea și abia
avù timp să-i șoptească: Stăi aici. Cu o
mână tremurândă închise ușa, când intră
Andrée.

Ii trebui o încordare mare pentru-ca
să se reculăgă. El dișe în fine:

— Ce e nou, scumpul meu An-
drée, cui să atribui plăcerea de-a te
vedea?

Andrée Durien, un bărbat de trei-zeci
și cincî de ani, brunet, cu fruntea largă și
cu mustața militarăscă, se încorda să se
stăpânească: Suntem singuri? Nu ne aude
nimenea?

— Nimenea. Ce s'a întâmplat?
Andrée îl apucă de mână.

— Privesce-mă și spune-mi, decă o
afacere, care nu ar fi serioasă, ar putea
ca într'o nopțe să-mi schimbe atât de tare
fața?

Lacrimi arzătoare îi curgeau din ochi.

Se aședă puțin, apoi plânse în tăcere,
și lacrimile acestui bărbat, făcut pentru
activitate, erau tragice. D-l Hurtin se aședă
în fața sa.

— Tată, durerea mea e nemărginită,
ca și fericirea mea amenințată, ba chiar
pôte perdată. D-ta îmi vei pute spune totul
cu un cuvânt, care mă va face cel mai ne-
norocit, său cel mai vinovat. Răspunde-mi
pe cuvântul de onore: A fost Marta eri
după amăzi aici la d-ta?

Hurtin era atât de pregătit la această
întrebare, încât nici un muschiu al feței
sale nu se contractă, când răspunde:

— Dér, Andrée, la ce acest ton fes-
tiv la un lucru simplu? Da, Marta a fost
aici până la cincî și jumătate său șese.

O bucurie supraomenăscă trecù prin
corpul lui Andrée, și fața sa se făcù
roșiă.

— Ah, mulțamesc... Reînviez... Marta,
mica mea Martă!

Dér o tristeță adăncă urmă după acesta
erupțiune de bucurie.

— Așa-déră sunt un miserabil! Nu scii,
că am fost preputitor ca un nebun!

El se ridicase, pentru ca să înghen-
nuncheze. Hurtin îl luă în brațe și dete
curs liber emoțiunei, ce-l ineca.

— Andrée, amicul meu, femeile nu
său nimic... Nu i-ai spus nimic Martei?

— Nu.

— Forte bine. Trebuie, că ai suferit
mult îmbrățișeză-mă scumpul meu Andrée.

— Mulțamesc... Privesce visita mea,
ca și când nu eș fi făcut'o. Mă duc acasă.
Mă duc fericit, forte fericit.

Andrée strinse mâna lui Hurtin, care-l
însoți până la ușe. După-ce se închise ușa,
Hurtin trebui să se țină de masă, ca să nu
cădă. Albumul deschis îl făcuse să-și sacri-
fice onorea. Adănc deprimat, rămase cufun-
dat în gânduri, și lacrimi grôse îi curgeau
pe fața și prin barbă.

Când ridică capul, Marta sta înaintea
lui, înfrântă de durere, umilită, ca un co-
pil, care își închipe înaintea sa un D-șeu,
care iartă. Cu o erupțiune de o resigna-
țiune nemărginită și de-o bucurie ameste-
cată cu durere își deschise brațele:

— Vino Marto, vino! Nimenea n'are
dreptul de-a fi un judecător sever... Nu tre-
buie să fiă cine-va mai crud ca timpul și
ca uitarea. Prin timp și prin uitare chiar
și cel vinovat pôte încă să fiă fericit.

Ucu.

de Hohenzollern, A. S. Principele ereditar de Meiningen și A. S. Regală Principeasa ereditară de Saxa-Meiningen, înaltul cler, miniștri Mei, președinții și membri biroului corpurilor legiuitoare, trimișii puterilor străine, acreditații pe lângă Mine, fruntașii oștii Mele, înalții demnitari ai statului și corpul tehnic.

De ați înaintat nimic nu mai desparte România din stînga Dunărei de Dobrogea, pe care prin vitejia ostașilor noștri din războiul dela 1877, am împreunat-o din nou cu patria-mună. Ast-fel vom putea da acestei provincii și porturilor ei de pe țărmul mării totă îngrijirea noastră spre a lor dezvoltare și propășire.

Mândru, împreună cu țera întregă, că am ridicat un monument, care face fală numelui român și care va fi pururea îndemn puternic pentru urmașii noștri, spre a purcede tot mai departe pe calea muncii, a civilizației și a mării, am semnat acest document de vecnică amintire.

Am chibzuit d-er, că după sfințirea podului, făcută de I. P. S. S. Archiepiscopul și Mitropolitul Primat, un exemplar se fi așezat în zidăria de pe malul drept al Dunărei, împreună cu copia documentului ce a fost pusă în zidăria piciorului de pe țărmul stîng, ăr cel al doilea se se păstreze în arhiva Statului.

A urmat apoi serviciul religios oficiat de Metropolitul-Primate, după care Înalt Prea Sfinția Sa a rostit un discurs exprimând sentimentele clerului față cu actul ce se petrece și față cu Domnitorul.

Documentul comemorativ fu zidit apoi într'un stîlp al podului, Regele, Regina principii, arhieriei și miniștrii dând ultima lovitură de ciocan. D-l T. Maiorescu dădu în urmă M. S. Regelui mistria de zidar cu-o scurtă alocuțiune.

Acuma a urmat momentul interesant al încercării de rezistență a podului. Despre această și despre partea din urmă a serbării în altă scrisoare.

CRONICA POLITICĂ.

19 Septembrie.

Sub titlul „Pactul cu Ungaria“ publică „Politik“ din Praga, organul Cehilor bătrâni, un articol de fond important, în care dovedește desavantajele, ce le are Austria din pactul dela 1867 încheiat cu Ungaria, pact, care în 1897 espiră și trebuie renoit. După-ce numitul diar produce date concrete pentru dovedirea afirmărilor sale, finesce astfel: „Ceea-ce se întempla as'ăci în Ungaria, este o adevărată orgă financiară. Șovinismul maghiar aruncă banii pe ferăstră afară, Peșta trebuie să devină oraș mare și renumit, și pentru clădirile scumpe și superflue trebuie să împingă din bani cassa statului. Făr' de nici o lipsă să construiesc neourmat linii ferate nouă, se crează industrii, numai pentru ca globusul maghiar să apară oât se pôte de peștriț. Și apoi ce se drege cu serbarea milenului și cu esopșia milenară! Ceea-ce nu-și pôte permite capitala Berlin, pentru șovinismul maghiar e un lucru bagatel, și nu le genază nici decum pe spiritele mari din palaturile guvernului pestan faptul, că finanțele de stat, după-cum chiar isvórele maghiare constată, iau o fisonomiă îngrijitoare. Pentru astfel de extravaganțe n'are să sufere Austria, și de aceea vom vedé ce ținută va lua guvernul austriac în ces-tiunea pactului. Bunăstarea popórelor n'o putem jertfi pentru interese politice și de aceea dicem ómenilor noștri: „Puneți-vé și vé apărați!“

După cum se anunță, dieta Croației se va întruni la 28 c. Obiectul principal al desbaterei va fi bugetul pentru 1896. Diarele din Agram signaliséză un nou conflict croato-ungar cu această ocaziune. Toți acei membri ai dietei adecă, cari sunt preoți, îndată după deschidere vor protesta contra faptului, că în Fiume, pe teritor croat și în diecesa episcopului din Zengg se introduce legile bisericosci-politice ungare (matricule civile, căsătoria civilă etc.).

Noul episcop din Zengg, Dr. Maurovič, e hotărît a-și apăra din tóte puterile drepturile sale.

Budgetul statului ungar pe 1896.

În ședința de ieri a camerei deputaților, precum șcim, ministrul unguresc de finanțe a prezentat proiectul de budget pentru anul 1896.

Totalul cheltuelilor e preliminarat cu fl. 472,987.244 (mai mult cu fl. 4.459.183 ca în 1895.) Totalul venitelor: fl. 473,064.398 (mai mult cu fl. 4,514.141 ca în 1895.) Escedentul în plus este: fl. 77.154 (mai mult cu 54.958 ca în 1895.)

Cheltuelele ordinare ale tuturor resorturilor ministeriale s'au urcat în mod considerabil. În special cheltuelile ministerului de culte și instrucțiune publică s'au urcat cu 1,348.006 fl. Și anume creșterile mai însemnate se arată la următoarele poziții:

1) 68,261 fl. în plus la acoperirea trebuințelor institutelor superioare de învățământ (numai pentru subvenționarea colegiului baronului Eötvös Joszef e preliminarat o sumă aproximativă de 20,000 fl !)

2) Cu 92.652 fl. se ridică cheltuelile susținerii gimnaziilor și cu 21.997 fl. cheltuelile susținerii școlilor reale. Aceasta, parte din cauză, că anumite gimnaziile susținute până aci de comune au să trecă în mână statului, parte din cauză că la unele gimnaziile edificate în timpul din urmă s'au deschis clase nouă, ăr la altele trebuie să se deschidă clase paralele din cauza mulțimei elevilor.

3) Cu 100,600 fl. s'a preliminarat mai mult la rubrica subvenționării școlilor medii confesionale, comitatense și comunale, în scopul — cum se dice în esposeul ministrului — „ca să se facă posibilă dezvoltarea școlilor, cari reprezintă interesele statului“.

4) Cel mai mare plus, în sumă de 738.776 fl. se arată la rubrica „creșterii populare“. Din această sumă, cu 601,899 fl. s'a destinat mai mult pentru subvenționarea școlilor elementare și superioare populare și a școlilor civile. În parte, această urcare a bugetului a fost reclamată și pentru ca cele 400 școle populare unguresci proiectate pentru mileniu să pótă fi înființate și deschise cu începutul anului școlar viitor.

5) Cu 50,000 fl. se ridică și cheltuelile menite pentru scopuri bisericesci, deoarece s'a constatat, că din suma de 100,000 fl. votată până acum n'a fost cu puțință a întregi ajutorarea preoților unor biserici păua la un minim anumit.

6) În fine, cu 129.744 fl. se ridică cheltuelile menite să amortiseze împrumuturile ce s'au făcut cu edificarea unor institute unguresci de învățământ ale statului.

Cu un cuvânt, la preliminararea bugetului s'au avut și de astă-dată în vedere exclusiv interesele de maghiarizare!

SCRIRILE ȚILEI.

19 Septembrie.

Manevrele române. Trupele române, cari vor lua parte la manevrele din tóamna această, s'au concentrat deja pe locurile indicate pentru operațiuni. Regele Carol, împreună cu prinții străini, óșpeții săi, va porni în dimineața țilei de 23 Sept. v. pe câmpul de manevre, fiind cu cartirul său general la Buștea.

Protestele Slovacilor. Comunitatea bisericosă evanghelică slovacă din Ungaria de Nord este foarte indignată asupra noiei împărțiri a cercurilor bisericesci, prin ceea ce guvernul ungar intenționează să rupe pe Slovacii de olaltă. Țilele trecute protopopiatul evanghelic din Liptó-Sân-Miclăuș a ținut o adunare, în care s'a luat hotărîrea, ca protopopiatul să protesteze contra noiei împărțiri a cercurilor bisericesci slovace, și să nu trimită nici un reprezentant la adunările cercuale. Asemenea s'a luat hotărîrea, ca scrisoarea de adio a episcopului Baltik, — care s'a mutat din Liptó-Sân-Miclăuș la Balassa-Gyarmat, și pe care

Slovacii nu-l puteau suferi, pentru-că cochetă cu Maghiarii și cu guvernul — simplaminte să se ia la cunoștință, și episcopului nevrednic să nu i-se dea nici un răspuns.

Joncțiunile româno-ungare. D. Al. Lahovari, ministrul de externe român, a deschis tratările cu ministerul de externe din Viena pentru prelungirea convenției încheiate la 1891, privitoare la recordarea liniilor ferate ungare cu cele române prin Turnu-Roșu. E probabil, că convenția se va prelungi pe un nou termen de cinci ani, deoarece nici studiile construirii liniei R.-Vâlcea-Călimănești-Turnu-Roșu nu sunt încă terminate.

Inspecțiune școlară. Ministrul de culte ungar a încredințat pentru anul 1895/6 pe directorul suprem școlar din Sibiu, Iosif Elischer, cu inspecționarea școlilor reale române din Brașov.

Institutul de economii și credit „Sentinela“ din Satul nou, lângă Panciova s'a constituit în adunarea generală constituată din 26 Septembrie n. c. Capitalul social e: 40,000 fl. sau 80.000 coróne. Actele, cum ni-se scrie, se vor așterne tribunalului competent pentru improcolarea firmei.

D-l A. G. Nyholm, profesor de fortificații la școla de războiu din Kopenhaga, a sosit de câteva țile în Bucuresci pentru a visita stabilimentele militare române, și mai ales poligonul și lucrările de geniu.

Apa Dunărei este într'o de creștere cum rar s'a vădut, și din această cauză suferă navigațiunea, fiind mulțime de vase înămolite. În apropiere de Oltenița, în dreptul satului bulgăresc Taban, vasele d'abia trec. Vapórele mari ale societății Gagariu nu înaintéză în sus, decât până la Turtucaia, și numai cele mici trec înainte până la Severin.

Statua lui Carnot. Se depeseză din Paris, că statua lui Carnot, fostul președinte al republicii, fu desvălăită în Fontainebleau, în prezența actualului președinte Faure, precum și a ministrului lucrărilor publice. La frumoasa serbătoare au luat parte și membrii familiei fostului președinte Carnot.

Filoxera. Constatându-se ivirea filoxerei în viile comunei Iacobeni din comitatul Târnava-mare, ministrul a pus numita comună sub carantină.

Caută ocupațiune un tinăr român, absolvent de gimnaziu, care posedă tóte trei limbile patriei, având și testimoniu de maturitate. A se adresa la administrația „Gaz. Trans.“

POSTA REDACȚIUNII. D-lui A. B. în Bilac. Postul, de care întrebați, este ocupat.

Dela comună.

Ședința din 30 Septembrie 1895.

1) Punctul prim din programă a fost alegerea unui cancelist pentru oficiul de matriculare, din care cauză presidiul e purtat de vice-șpanul Dr. Jekel. Acesta aduce la cunoștința reprezentanței comunale, că ministrul de interne a sistemizat acest post cu o lăfă anuală de 600 fl. și 100 bani de cartir, plătibili din bugetul statului, resp. al ministerului de interne, lăsând alegerea în competența comunei. Comitetul permanent propune respingerea alegerii, de temă, ca să nu urmeze de aci sarcini financiare pentru comună în viitor. Vice-șpanul nu admite nici o discuțiune meritorică a acestui punct, și insistă, ca numai decât să se facă alegerea. Harmath și Koss spriginesc pe vice-șpanul. Adam, sprijinit de Vlaicu și Schiel, propun o desbatere meritorică sub presidiul primarului, ceea ce se primesce. Vice-șpanul se retrage și predă presidiul primarului. Fabritius, Vlaicu și

Schiel susțin părerea comitetului permanent, dicend, că cancelistul să fiă numit ministrul de interne sau de conducere de matricule, sub a cărui responsabilitate funcționează Schuell propune, ca comitetul să alege cancelistul numai pe timpul acesta va fi plătit din partea statului. Aceasta propunere se primesce cu o majoritate și sub presidiul vice-șpanului se alege de cancelist Karl Reiner cu voturi. Concurenți au fost vre-o 15 inițieri.

2) Aprobarea Statutului comunei salarial cu unele mici modificări servite spre sciință.

3) Prim-ministru Bánffy aprobă clusul comunal de 20 Iunie a. c. cu privire la monumentul millenar de pe țărmul Temei și trimite o schiță, din care se vede că monumentul are la basă dimensiunile 4½ m. × 4½ m. și o înălțime de 25 m. Magistratul propune cedarea unui teren precum și a pietrei necesare. Comitetul permanent propune respingerea monumentului până când nu se va sci ce fel de gură va fi în vârful monumentului, și ce limbă va fi o eventuală inscripție. Vlaicu sprijinesce această propunere.

Dr. O roban dice, că să nu mai trebăm de detaluri și să nu ne legăm de mărunțisuri, ci să ne ținem de ónóre. Statul ungar a ales tocmai Brașovul pentru punerea unuia din cele 7 monumente millenare; propune deci cedarea locului resp. primirea monumentului.

Mai vorbește Schnell tot în secolul acesta, dicend, că lui e indiferent, ce vine sus și ce inscripția va purta. Vălii combate a doua-óră; la votare însă primesce cu mare majoritate propunerea magistratului.

Cu această se încheie ședința pe 6¼ óre seara. S'au observat ați fórte reprezentanți maghiari, cari au mers în mână cu Sașii bătrâni. Verșii nu prea arătat.

Meditațiuni din diecesa Gherla.

— Septembrie 1896

În nr. 190 al „Gaz. Trans.“ am citat o parte din multele neajunsuri ale diecei noastre. Răul însă este mult mai mare decât ca să putem retăcé și alte mări cari amenință cu perire tot ce ni-a rămas bun în această diecesă, și cari recunosc o interesare mai mare din partea tinerilor Românilor de bine față cu cele ce se trec pe la noi, căci e vorba de sórtea dintre cele mai estinse diecese române care numără câte-va sute de mii de suflete.

Acum voui să ating ceva despre fundul cum se chivnisească la noi fondurile bisericesci și naționale, fondurile clerului și ale poporului credincios, care sci binecuvinte memoria celor ce se interesează de sórtea lui, d-er scie și să blastemeze cei ce merită blăstémul.

Cum-că nici în privința fondurilor cesane nu găsim la cei din fruntea diecei noastre vre-o administrare și muncă lare esactă, a dovedit-o, între altele, destul de dureros și numai cazul, ce a fost ivit cu manipularea prin fiă eronostă de un preposit. Acel cas ar fi putut servi un advertisement pentru o mai bună controlă, d-er s'a întemplat contrarul. Dăunătorul și necorectitățile s'au sporit an în an, încât manipulanții, ce au de-atunci, nu au eșit cu mâinile curate. Vădă ecizantă e cauzul produs de manipulanții vii și morți, și daunele „fondurilor dieceane“ și ale „școlii centrale“ óre suspinele vėduvelor și ale orfanilor vor striga respătire la ceru? Óre prepositul contribuie la acele fonduri nu vor plora blăstémul ceriului asupra celor ce asemenea mod abuzéză de jertfele și tinerilor credință?... S-tul Ioan gură de aur dică marea responsabilitate a episcopului prin următoarele cuvinte: „Cât de mpedepse ni așteptă pe episcopi, decăci fã-care dintre ei va să dea sémă nu numai despre greșelele sale, ci și de cele ale aceluia care le vor fi făcut alții“. Póte óre, ca un episcop, cum este episcopul nostru, să nu voescă a ține într-o mic sémă de admonierile santei scripșurii

Dér păcatul și slăbiciunea cea mai mare a administrațiunii noastre diecesane mai nouă stă în aceea, că se pun în stat de minoritate, și toate le așteaptă numai și numai la guvern. De aci a urmat, că nici ați, după un restimp aprópe de-o jumătate de secol, n'am ajuns să avem nici biserică catedrală, nici alte institute culturale, cari sunt părți constitutive ale unei episcopii.

Dacă un preot, un protopop zelos și ridică școlile și biserici pompóse, din care unele ar putea servi și ca biserici catedrale, óre o diecesă intrăgă și atât de mare, cum este a noastră, decât ar fi ea bine condusă, n'ar putea să facă asemenea? Dacă am avea catedrală, am avea seminar, am avea așezăminte și fonduri, fără ca episcopul să se fi tărât, umilit și înjosit, căușind potóve de ori morți pe la ușile miștrilor. Căci scris este: „Nu vă încredeți în fiul doerilor, în cari nu este mântuire“... Și pildă am avut în predecesorii de piã memoria episcopii ai Făgărașului, și mai avem și astăzi în Blășeni, cari prin zelul lor seiu și astăzi să facă minuni, fără de-a avea concursul rêuvoitorilor, cari se conduc față de noi de principiu: „do ut des“.

Cu un cuvânt, în stările diecesei noastre se află ceva putred, care pe cei buni și serioși îi implu de îngrijiri, silindu-i a medita, că óre unde o să ajungem. Feriți inițiatori ai înființării și organizării ierarchiei noastre bisericesti alt-fel de rezultate au așteptat dela opera lor. Idealul lor era: sporirea focularelor pentru conservarea și dezvoltarea culturii naționale și religioase, atât de periclitată în aceste margini ale românismului. Inima Românului trebuie să se umple de durere și amărăciune când vede, că în timpul din urmă am început să mergem în direcțiune diametral opusă, căci pe cărmăcii puși în fruntea atacurilor, fiind ei slabi de ânger, vânturile streine îi mână tocmai în direcțiune contrară.

Dar mai se va dice, póte, că dela un episcop ca Treza Sântia Sa părintele Szabo și se aștepta. Lui îi lipsește și creșterea și inima pentru de-a înțelege dorințele noastre.

Așa este. Seiu și eu, că cauza limbei și culturii noastre naționale n'are nimic de așteptat dela un arhieru, care a aflat de curviniță a soóte limba română chiar și din seminarul clericilor săi, înlocuindu-o cu cea latină. N'avem nimic de așteptat dela un arhieru român, ca acesta, care a fost în stare să refuze într'un mod atât de curajos și apelul Blășenilor în cauza anulării edificii gimnasial de-acolo, refusând orice ajutor moral, ori material. Le seiu și eu acestea, dér întreb, suntem noi óre minoritate toți? Nu este óre datorința tuturor credincioșilor cu bun suflet și înțelegerii din această diecesă, ca să sară în apărarea cauzei periclitată, și să nu lase, ca din cauza unei persoane să sufere și să se ruineze o diecesă intrăgă?

Acésta e marea întrebare, asupra căreia trebuie să meditez serioș toți Românii, cari pórtă la inimă sórtea unui popor de aprópe o jumătate milion de suflete românesci din diecesa Gherlei. Nu trebuie numenea să fiă încăpăținat în părerile sale, căci străbunii ni-au lăsat învătătura: „Daquenti est consitium mutare in melius“.

Credincioși din diecesa Gherlei.

Mórtea lui Pasteur.

Soirea despre mórtea lui Pasteur a impresionat dureros nu numai cercurile savante, dér și pe totã lumea, căci sunt prea rari ómenii, cari să fi ajuns la o celebritate atât de universală ca acest mare savant, ca acest binefăcător al omenimei. Descoperitorul microbilor și al vindecării turbării și-a înscris pentru veciã numele în cartea ómenirii și va fi tot-deuna slăvit ca unul din cei mai mari bărbați ai veacului, în care trăim.

Louis Pasteur sa născut la 27 Decembrie 1822 la Dôle, departamentul Jura, și la vârsta de 18 ani intră ca măestru supra-numerár de studii în colegiul din Besançon, și îi primit, trei ani în urmă, ca

elev în școlã normală. Numit agregat de științe fizice în Septembrie 1846, rămase încă doi ani atașat la școlã acésta în calitate de preparator de chimie, obținú doctoratul în 1847, fú numit în 1848 profesor de fizică la liceul din Dijon, și după trei ani fú chîmăat să suplinească catedra de chimie la facultatea de științe din Strasbourg. În 1852 deveni titular al acestei catedre. În Decembrie 1862 fú ales membru al Academiei de științe. Dela 1867 până la 1875 a ocupat catedra de chimie la Sorbona. Retrăgându-se din corpul profesoral, Paul Bert propuse, în 1874, Adunării naționale franceze, ca să i-se voteze o pensie viageră de 12.000 lei pe an, ca recompensă savantului mijlócele de existență.

Că Pasteur nu și-a perdut de atunci vremea, dovedesc descoperirile sale epocale. Bóla viermilor de mătasă, dalaoul, colera gâinilor, vaccinul dalacului, turbarea și vaccinul turbării sunt pietrele nemuritoare ce și-a ridicat Pasteur în istoria ómenimei și ori-cari ar fi monumentele ce i-se vor înălța în viitor de către Franca și umanitatea recunoscătoare, descoperirile sale vor rămâne în veci neatínse de elementele cele mai distrugătoare ale naturii.

Pasteur suferea de mult timp de paralisia; acum 8 zile a avut un atac violent; Sâmbătă a avut un nou atac, bolnavul a rămas totã ziua de Sâmbătă într'o stare de somnolență mortală și s'a stins fără suferințe. Dómnă Pasteur a fost admirabilă de devotament. Avea pe lângă dânsa pe fiica sa, pe ginerile seiu cu cei doi fii ai lor, pe fiul ei d. Pasteur, însărcinat de afaceri la Madrid, și pe d-rii Roux și Chautemesi.

Pasteur era în vîrstă de 73 de ani.

Guvernul a decis să i-se facă o înmormântare națională, care se va sevirși Mercurii seiu Joi. După cererea familiei, corpul va fi înmormântat la institutul Pasteur. Familia a primit telegrame de condolență din partea președintelui Faure, și a miniștrilor franceși.

Dare de semă și mulțămítă publică.

Cu ocaziunea producțiunii teatrale din 25 August c., arangiată de tinerimea studióasă română în Făgăraș, a încurs suma de 130 fl. 10 cr. din cari subtrăgându-se speșele cu 77 fl. 52 cr., rămâne venit curat 52 fl. 58 cr. din cari 10 fl. s'au predat primăriei comunale din Făgăraș spre scopul înfrumusețării orașului. —

Au bine-voit a supra-solvi următorii p. t. d-ni: Ioan Țeț comerciant (București) 2 fl., Ioan Scurtu, controlor comit; Dionisie Făgărașian prof. (Brașov); Ioan Peia comerciant (Făgăraș); Dr. Șenchea ases. orf. (Făgăraș) câte 1 fl.; Dr. Nicolae Șerban, deputat 80 cr., N. N. căpitan 70 cr., German căpitan 60 cr., Vulcan 50 cr., Dr. Moga 50 cr., Pop notar (Perșani) 40 cr., Basiliu Rațiu vicar (Făgăraș) 30 cr., Căpitan Biju 30 cr., Paulina Meșian 20 cr., Dr. Șofron Comșa 20 cr., G. Ursu 20 cr., Negruț Aurelian 20 cr., I. Bunea 20 cr.: Prescură, vice-notar 20 cr., G. Radocea 10 cr.

Tuturor p. t. d-lor supra-solvenți, precum și curatoratului bisericeii rom. cat., care ne-a pus gratis la dispozițiune bina, le aducem pe acésta cale cea mai caldúrosă mulțămítă.

Făgăraș, 27 August 1895.

Ioan Dejenariu, I. Berescu, Ioan Scurtu, cassar. secretar. controlor.

DIVERSE.

Doi ocolitori ai pământului în Constanța. Pe vaporul „Meteor“, care urma vaporul „Elisabeta“ în excursiunea pe care M. Sa Regina României, părinții și óșpeții au făcut-o pe Marea-neagră Vineri, se afla și un tiner cu numele Henrich Stupp, german, elev la institutul de geografie al Africeii. El și-a propus să facă în timp de 24 de luni ocolul lumii pe jos și fără nici un ban. Stupp a plecat dela München în ziua de 31 Iulie 1895, străbătând Germania, Austro-Ungaria,

Serbia și România. Din București s'a dus la Constanța, trecând tot pe jos și podul de peste Dunăre. Dela Constanța a plecat cu vaporul „Meteor“ la Constantinopol și va străbate Asia, America și apoi se va întórece éráșii la München. — Tot pe Meteor se afla un alt tiner american, anume Thoerner, care a plecat din San-Francisco (America), împreună cu un tovarăș numit Kogler, spre a ocoli pământul tot pe jos și fără nici un ban, în timp de 2 ani, făcând un rămășag de 16.000 dolari (80.000 de fr.) cu clubul „Atlet“ din acel oraș. Tinerul Kogler îmbolnăvindu-se a rămas la București, ér tovarășul lui își urmază voiajul spre San-Francisco. Din San-Francisco până la București ei au făcut drumul în timp de 14 luni. Dela San-Francisco au mers la Southampton, Londra, Lisabona (cu vaporul) apoi au străbătut pe jos Spania, Portugalia, Franca, Italia, Elveția, Bavaria, Austro-Ungaria, Serbia, România. La München, în Bavaria, cei doi americani s'au întâlnit cu tinerul Stupp, cu care fac acum împreună voiajul. Dela Constanța au plecat tot ieri pe vaporul român Meteor la Constantinopol. Vor străbate Asia, mergând la Hong-Kong, în Japonia și de aci la San-Francisco. D. Grigorie Manu, directorul regiei, care se afla în Constanța în timpul serbărilor și chiar pe vaporul „Meteor“, în timpul excursiunii pe mare, a oferit celor doi tineri transportul grătuit până în Constantinopol. („Universul“)

Cei mai avuți ómenii de pe lume. Din incidentul înrudirii familiei princioare Malborough cu Vanderbilt prin căsătoria un american a scotocit pe cei mai avuți ómenii din lume. El a însemnat pe șese inși, cari sunt următorii: Li-Hung-Ciang, vice-regele Chinei. Acesta are o avere de 1250 milioane florini. El e cel mai bogat om din lume. În locul al doilea vine Rockefeller cu 450 milioane fl., al treilea Croesus este principele de Westminster cu 250 milioane fl., al patrulea este cu tot atâtea milioane, North, al cincelea e Vanderbilt și al șeselea Woh-Qua tot, cu câte 250 milioane fl. Acești șese ómenii laolaltă posedă putintica avere de 2700 milioane fl. și decât ar voi ar pute plăti ceva din datoria statului unguresc. Dintre acești șese împărați de bani, numai doi au eredit, ceilalți patru au agonisit averea ei inșiși. Au eredit: prințul de Westminster și Vanderbilt, vice-regele Chinei Li-Hung-Ciang și-a câștigat averea și cu rafnăria sa chinezescă, North din salitru, Rockefeller din ulei, Woh Qua s'a îmbogățit din óeu.

Rubinstein și publicul. Rubinstein întrebat de ce stă la piano fix și fără să-i pese de nimic ce-l înconjoră, răspunde: „Sunt cincî ani de când am dat un concert la Londra, mi-se părea, că auditorul se interesa de interpretațiunea mea, și in-su-și eu mă simțeam bine dispus. Cântând „Apasionata“ lui Beethoven imi aruncaii privirile asupra salei, și vădui o „lady“ conversând fórté animat cu vecina sa. Acésta fú pentru mine un duș cu apă rece! Inchisei ochii și din acea zi n'am mai îndrăsnit să privesc publicul“.

Ioan Stauss și Ioan Brahms. Acești doi luceferi în compositiunile în compositiunile din zilele noastre, sunt prietenii intimi, admirându-se reciproc, cu tóte că în caracteristica lor de compositor e o mare divergență. Legătura simpatică dintre acești doi maeștri s'a accentuat într'un mod fórté amabil, cu ocaziunea logodnei d-rei Strauss, serbată la Ischl. D-șóra Strauss avea dorința, ca toți amicii familiei, bine înțeleși numai cei intimi, să sorie pe evantaliul seiu câte-va cuvinte, prin care să se eternizeze. Ioan Brahms implini și el dorința d-șórei Stauss, adecă să se eternizeze pe evantaliu, și scrisse primeie toaste din valsul „An der schönen blauen Donau“ de Strauss, ér dedesubt scrisse aceste cuvinte: „Ah! dér nu de Iohannes Brahms“.

Superstiția în Rusia. Un archimilionar rus deschisese acum 3 ani lângă Petersburg un frumos stabiliment balnear, dér nu-l inaugurase încă, din cauză, că o țigancă preșesese, că el va muri în ziua, când se va deschide acel stabiliment.

Din acésta se vede cât era de superstițios acel archimilionar, dér cu tóte că în timp de trei ani a fost prada acelei preșiceri și n'a îndrăznit să inaugureze stabilimentul, totuși n'a scăpat de cele spuse de țigancă.

În gazetele din Rusia, care ne-au sosit zilele trecute găsim, că acel bogat rus — al cărui nume este Savelievici Yegoroff — după ce și-a cheltuit o mare parte din averea lui, s'a văduț constrîns a deschide stabilimentul, creșdend, pe drept cuvânt, că cu acest mijloc își va căpeta banii necesari ca să ducă viața cu care de mulți ani se obișnuise.

Dér, fatalitate! tocmai în ziua inaugurării, când ridica un toast spre a mulțumi celor, care îi uraseră o viață lungă și fericită și prosperarea stabilimentului seiu, de odată căqu mort în urma unui anevrism.

Mângăere. Morbosul: D-le doctor, nu-mi folosese medicina nimic, mă simțesc din zi în tot mai réu. Se pare, că d-ta nici nu știi ce am? Medicul: Nu face nimica; vom vedé la secționare.

Literatură.

Memorii din 1848/49 de Vasilie Moldovan, broșură elegantă, de 11 côle, format 8°. Prețul unui exemplar e: 50 cr. seiu 1 corónă, plus 5 cr. porto postal; pentru România și străinătate 1 franc 50 bani. Comandele se pot face la adresa: Traian H. Pop, publicist, Brașov (Brassó) seiu la administrația „Gazetei Transilvaniei.“

În tipografia „A. Mureșianu“ din Brașov a apărut: Povestiri economice despre grădinarit, economia câmpului, vierit și pădurit, de Ioan Georgescu. O carte fórté folositoare pentru plugari, scrisă în stil ușor de priceput. Cartea are 136 pag. și costă 25 cr. De vëndare la tipografia A. Mureșianu în Brașov, și la librăria d-lui Nicolae Ciureu, Brașov.

„Merceologia și Technologia pentru școlile comerciale, profesionale și studii privat“, de prof. Arseniu Vlaicu, Brașov. Tiparul tipografiei Archidieceșane din Sibiu, 1895. Acest op de mare și netăgăduită valóre se estinde pe 895 pagine, cuprinđend 57 coli de tipar compres și legibil, avënd și o mulțime de ilustrațiuni. O lucrare de felul acesta n'a apărut până acum în limba românescă. Prețul 5 fl. v. a. Se află de vëndare la Librăria N. Ciureu din Brașov.

Prin librăria diecesană din Caransebeș se pot procura: Istorióre biblice pentru elevii școlilor poporale de Dr. Petru Barbu. Caransebeș 1895. Prețul 12 cr. — Catechisuuul religiunei ortodoxe-răsăritene pentru școlile poporale, de Dr. Petru Barbu. Caransebeș 1893. Prețul 20 cr. Aprobát de Ven. Consistorii din Arad și Caransebeș. — Totodată se anunță, că se află sub tipar: Preparațiuni la Istoriórele biblice, după principiile herbarțiane. — Domnilor invătători, respective Caticheți, la cererea proprie, li-se trimite grătuit câte-un exemplar din Istoriórele biblice cu o preparațiune.

O frumósă și bogată colecțiune de „Predici pentru Dumineci“, scrise de regretatul și distinsul orator Iustin Popfiu, a apărut în editura tipografiei „Aurora A. Todoran“ din Gherla (Szamosujvár). În tomul I se află vre-o 47 de predici, dintre cari parte au apărut în „Amvonul“, parte sunt scóse din manuscrisele rămase de fericitul Popfiu. D-l Iuliu Sabo, care a arangiat pentru tipar aceste predici, a făcut un bun serviciu clerului, realisând prin acésta o vechiã dorință a preoțiunii noastre. Tiparul e curat și frumos, hărtia fină. Prețul unui exemplar constatator din vre-o 500 pagine format mare, este 2 fl. 20 cr.

Proprietar: Dr. Aurel Mureșianu.

Redactor responsabil: Gregoriu Maior.

Cursul la bursa din Viena.

Din 30 Septembrie 1895.

Renta ung. de aur 4%	121.80
Renta de corone ung. 4%	99.40
Impr. cail. fer. ung. in aur 4 1/2%	124.25
Impr. cail. fer. ung. in argint 4 1/2%	100.75
Oblig. cail. fer. ung. de ost. I. emis.	121.30
Bonuri rurale ungare 4%	97.90
Bonuri rurale croate-slavone.	—
Imprum. ung. cu premii	159.50
Losuri pentru reg. Tisei și Segedin.	—
Renta de hârtie austr.	100.75
Renta de argint austr.	101.10
Renta de aur austr.	121.60
Losuri din 1860	152.50
Acții de ale Băncii austro-ungară.	1054.—
Acții de-ale Băncii ung. de credit.	490.95
Acții de-ale Băncii austr. de credit.	406.75
Napoleonori.	9.54 1/2
Mărci imperiale germane	58.90
London vista	120.30
Paris vista	47.52 1/2
Rente de corone austr. 4%	101.05
Note italiene.	45.30

Cursul pietei Brașov.

Din 30 Septembrie 1895.

Bancnote rom. Cump.	9.51	Vënd.	9.54
Argint român. Cump.	9.46	Vënd.	9.50
Napoleon-d'or Cump.	9.54	Vënd.	9.57
Galbeni Cump.	5.63	Vënd.	5.67
Ruble rusești Cump.	128. 1/2	Vënd.	—
Lire turoesci Cump.	58.50	Vënd.	—
Mărci germane Cump.	10.76	Vënd.	—
Scris. fono. Albina 5%	100.75	Vënd.	101.75

Arândare prin licitațiune.

Epitropia Bisericii St. Nicolae din Brașov-Scheiu **va arânda 70 de holde** ale Bisericii pe termen **până la comasare.**

Licitațiunea verbală se va ține **Duminecă în 24 Sept. st. v. (6 Oct. st. n.) la 10 ore a. m. la Biserica Sf. Nicolae din Scheiu.**

Brașov, 15 Sept. 1895.

EPITROPIA PAROCHIALĂ a Bisericii române ort. răs. dela St. Nicolae, Brașov.

Sterie Stinghe,
epitrop-cassar.

2—3.

N-rul 6649—1895

Publicație.

Subscribul Magistrat aduce prin această la cunoștință publică că **Joi în 17 Octomvre 1895.** la 10 ore a. m. se va ține licitațiunea în sala comunității pentru arândarea pășunii de oi pe érna 1895/6 pe hotarul Sighișorei. Vadiul este de 50 fl. Condițiunile mai de aproape se pot vedea în cancelaria Magistratului.

Sighișóra, 27 Sept. 1895.
788,1—2. Magistratul orașesc.

De vândare.

Realitățile ce au ramas după George Dück, și anume:

a) Móra situată lângă drumul fabricii Nr. 11 cu toate apertinentele ce se țin de móra și pământuri.

b) Șura cea mare, care se află în sus de grădina de pome a numitei mori, împreună cu curtea dealăturii, și complexul de pământuri ce se află în sus de intrarea la șură între canalul morii și drumul fabricii.

c) Stupina situată lângă Ghimbășel Nr. 28.

d) Livada ce se află în brazda a treia în livadia de fân cea mare a Brașovului, trecute în cartea funduară sub Nr. 411; numérite topografiei 17,868, până 17,883; cu o suprafață de 18 jugere — **sunt de vândare** din mână și voie liberă.

780,3—3

Sz. 13407—1895.

Hirdetmény.

Brassó vármegye 1896 évi közgazgatási árva és gyámhatósági szükségleteiről szerkesztett költségvetési előirányzata az állandó választmány által történt tárgyalás után a törvény értelmében máj naptól kezdődőleg 15 napi közszemlére van kitéve.

Ezt azon megjegyzéssel hozom köztudomásra, hogy a költségvetés fenti határidőn belől a hivatalos órák alatt a vármegyei számvévőségénél bárki által betekinthező.

Brassó, 1895 Október hó 1-én.

Dr. Jekel Frigyes,
alispán.

ABONAMENTE

LA

„GAZETA TRANSILVANIEI“

Prețul abonamentului este:

Pentru Austro-Ungaria:

Pe trei luni.	3 fl. —
Pe șese luni.	6 fl. —
Pe ună an.	12 fl. —

Pentru România și străinătate:

Pe trei luni.	10 fr.
Pe șese luni.	20 fr.
Pe ună an.	40 fr.

Abonamente la numerele cu data de Duminecă.

Pentru Austro-Ungaria:

Pe an.	2 fl. —
Pe șese luni.	1 fl. —
Pe trei luni.	50 cr.

Pentru România și străinătate:

Pe an.	8 franci.
Pe șese luni.	4 franci.
Pe trei luni.	2 franci.

Abonamentele se fac mai ușor și mai repede prin mandate poștale.

Domnii, cari se vor abona din nou, să binevoiescă a scrie adresa lămurită și a arăta și poșta ultimă.

Administrațiunea „Gazetei Transilvaniei.“

ULTIMA SĂPTĂMÂNĂ!**Grăbiți-vă**

cu cumpărarea de losuri a

LOTERIEI de CLASA UNG.

de bani,

de ore-ce tragerea losurilor clasa I va fi
la 16 Octomvre 1895.

Câștigul principal: Un milion,

apoi: 400,000, 200,000, 100,000, 80,000, 60,000, 50,000, 40,000, 30,000, două à 20,000, trei à 15,000 cinci à 10,000, deș-spre-dece à 8000, douăzeci și șapte à 6000 cor. etc. „fără nici un scădemânt, în bani gata.“

Losuri întregi I clasă fl. 20	Losuri întregi, pentru
„ jumătăți I cl. „ 10	ambele clase fl. 40
„ a patra parte „ 5	„ jumătăți „ 20
„ a decé „ 2	„ a patra parte „ 10
„ a doua-decē p. „ 1	„ a decé „ 4
	„ a doua-decē p. „ 2

se mai pot căpăta împreună cu planul jocului la

Cassa de bancă

IACOB L. ADLER.

786,1—7

Al treilea los câștigă!**Deschidere de Magazin.**

Avem onore a informa P. T. public, că

am deschis
în piața Brașovului strada Vămei Nr. 9

Un magazin de mărfuri de modă,

manufactură, albituri, și toate articolele atingătoare de această branșă. Cumpărând mărfurile singuri în persoană **am ales toate articolele cu o atenție specială** și o îngrijire scrupuloasă, având o mare experiență în specialitatea acesta, și sperăm că vom corăspunde tuturor cerințelor.

Vă rugăm dar a visita Magazinul nostru, spre a Vă convinge atât de escelenta calitate a mărfurilor, cât și de estinătatea lor.

Cu totă stima:

Theiss & Marton.

790,1—3

Sosirea și plecarea trenurilor în Brașov.**Sosirea trenurilor în Brașov:**

1. Dela Pesta la Brașov:

Tr. accelerat: 5 ore 07 m. dimineața.
Trenul de persoane: 8 ore dimineața.
Trenul accel.: 2 ore 9 min. după am.
Trenul mixt: 10 ore 25 minute séra.

2. Dela Bucuresci la Brașov:

Trenul accel.: 2 ore 18 min. după am.
Trenul mixt: 5 ore 20 m. după améști.
Trenul de persoane: 9 ore 8 minute séra.
Trenul accel.: 10 ore 19 minute séra.

3. Dela Zărnesci la Brașov: (Gara Bartolomei.)

Trenul mixt: 7 ore 21 min. dimineața.
Trenul mixt: 1 ora 14 min. după am.
Trenul mixt: 8 ore 16 min. séra.

4. Dela Ch.-Oșorheiu la Brașov.

Trenul mixt: 8 ore 20 min. dim.
Trenul de persoane: 1 ora 46 m. d. am.
Trenul mixt: 7 ore 12 min. séra.

5. Dela Sinaia la Brașov*)

Trenul de persoane 7 ore 40 m. dim.

*) Acest tren circulă numai Joi, Dumineca și la sêrbători.

Plecarea trenurilor din Brașov:

1. Dela Brașov la Pesta

Trenul mixt: 5 ore 8 min. dimineața.
Trenul accel.: 2 ore 45 min. după am.
Trenul de persoane: 7 ore 48 min. séra.
Tr. accelerat: 10 ore 26 min. séra.

2. Dela Brașov la Bucuresci:

Trenul de pers.: 3 ore 55 min. dim.
Tr. accelerat: 5 ore 14 m. dim.
Trenul mixt: 11 ore înainte de am.
Trenul accel.: 2 ore 19 min. după am.

3. Dela Brașov la Zărnesci. (Gara Bartolomei.)

Trenul mixt: 9 ore 5 min. dimineața.
„ „ 5 „ 13 m. după am.
Trenul mixt: 9 ore 30 min. séra.

4. Dela Brașov la Ch.-Oșorheiu.

Trenul de persoane: 3 ore 5 după am.
Trenul mixt: 8 ore 50 minute dim.
Trenul mixt: 5 ore 20 min. dim.

5. Dela Brașov la Sinaia*)

Trenul de persoane 6 ore 40 min. séra.
--

Numere singurateice à 5 cr. se pot cumpăra din „Gazeta Transilvaniei“ librăria Nicolae Ciureu.